

1-1-1983

ประมวลบทความคัดย่อ

สุรินทร์ พงษ์สามารถ

เอกรินทร์ สายขำ

กาญจณีพิมพ์ล จงเสถียร

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjps>

Part of the [Pharmacology Commons](#)

Recommended Citation

พงษ์สามารถ, สุรินทร์; สายขำ, เอกรินทร์; and จงเสถียร, กาญจณีพิมพ์ล (1983) "ประมวลบทความคัดย่อ," *The Thai Journal of Pharmaceutical Sciences*: Vol. 8: Iss. 4, Article 14.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjps/vol8/iss4/14>

This Abstract is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in The Thai Journal of Pharmaceutical Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ประมวลบทความย่อ

SELECTED ABSTRACTS

การกระจายของหมู่เอซิทิล เปรียบเทียบกับหมู่ซาลิซิลของกรดอะซิทิลซาลิซิลิก : การเติมหมู่เอซิทิลให้มาโครโมเลกุลในอวัยวะที่เกิดอาการข้างเคียง

Distribution of the Acetyl Compared with the Salicyl Moiety of Acetyl salicylic Acid : Acetylation of macromolecules in organs wherein side-effects are manifest

Rainsford, K.D., Schweitzer, A. and Brune, K., (1983), *Biochemical Pharmacology* 32 (7), 1301

ได้ทำการเปรียบเทียบการกระจายตัวของหมู่เอซิทิล (acetyl) ของแอสไพรินกับหมู่ซาลิซิล (salicyl) ในหนู (rat) โดยมีจุดประสงค์เพื่อแสดงว่า (1) มีความแตกต่างใน biodisposition ของมันซึ่งอาจสำคัญในการเกิดอาการข้างเคียงหรือการรักษาของแอสไพรินหรือไม่และ (2) มีพิษของอวัยวะและชีวโมเลกุลภายในซึ่งถูกเติมหมู่เอซิทิลโดยแอสไพรินหรือไม่โดยการใช้เทคนิค autoradiography จากสัตว์ทดลองทั้งตัวและ liquid scintillation counting พบว่า หมู่เอซิทิลของ ^3H - หรือ ^{14}C - acetyl ของแอสไพรินไปจับกับชนิดต่าง ๆ ของโปรตีน กลัยโคโปรตีน และลิพิดของเซลล์บริเวณที่เป็นส่วนของต่อมและที่ไม่ใช่ต่อมของกระเพาะ ไต ตับ และจับกับ bone marrow ได้น้อยกว่า นั่นคือในอวัยวะซึ่งมักเป็นที่เกิดอาการข้างเคียงของยา จึงทำให้เสนอแนะว่า (1) การเติมหมู่เอซิทิลให้ชีวโมเลกุลอาจเป็นแฟกเตอร์หลักของการเกิดผลข้างเคียงในอวัยวะเหล่านี้ และ (2) นอกเหนือจากการเติมหมู่เอซิทิลให้ เอ็นไซม์ prostaglandin synthetase แล้วการเติมหมู่เอซิทิลให้เอ็นไซม์และชีวโมเลกุลอื่น ๆ อาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมีได้กว้างกว่าในการทำให้เกิดอาการข้างเคียง การเติมหมู่เอซิทิลให้แก่โปรตีน หรือมาโครโมเลกุลจะมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่อุ้งเท้าหลังที่อักเสบของหนู ที่ได้รับการฉีต carrage-

enan ซึ่งสามารถเป็นผลจากการเติมหมู่เซทิลให้กับโปรตีนที่เป็นตัวพา ยา อัลบูมินและโปรตีน
อื่นๆ ที่นำไปยังเนื้อเยื่อที่อักเสบและการเติมหมู่เซทิลนี้สามารถมีผลตามมาอย่างมากต่อหน้าที่
ของโปรตีนเหล่านี้

สุนันท์ พงษ์สามารถ

สารสำคัญจากใบต้นกาย่าหวั้ง

Constituents of the Leaves of Cissus rheifolia

Saifah, E., Kelley, C.J., and Leary J.D. (1983), *Lloydia*, 46 (3), 353-358

ต้นกาย่าหวั้ง (*Cissus rheifolia* Planch. วงศ์ Vitidaceae) เป็นพืชที่พบทางภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จากการศึกษาทางพฤกษเคมีในใบของพืชนี้ พบว่าประกอบ
ด้วย อัลคาลอยด์ชนิดใหม่ ซึ่งมีสูตรโครงสร้างเป็น quinolizidine และได้ตั้งชื่ออัลคาลอยด์นี้
ตามชื่อพื้นเมืองของพืชนี้ว่า Kayawongine อัลคาลอยด์อีกชนิดหนึ่งซึ่งพบเป็นส่วนน้อยได้แก่
อัลคาลอยด์ที่มีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญเติบโตของเนื้องอก (antitumor) ชื่อ Cryptopleurine นอก
จากนี้ยังพบสารพวก triterpenoid อีก 2 ชนิด คือ Vomifoliol และ Romalea allene สารเคมี
อีกพวกหนึ่งซึ่งแยกได้จากใบของพืชนี้ได้แก่ flavonoid ชนิด C-glycoside ชื่อ Vitexin ผลการ
ศึกษานี้เป็นรายงานการพบและพิสูจน์สูตรโครงสร้างอัลคาลอยด์เป็นครั้งแรกในพืชวงศ์ Vitida-
ceae และอัลคาลอยด์ Kayawongine เป็นอัลคาลอยด์ชนิดใหม่ซึ่งยังไม่เคยพบมาก่อนในธรรมชาติ

เอกรินทร์ สายฟ้า

ผลของโพลีมอร์ฟิซึม ขนาดของอนุภาคและแรงตอกต่ออัตราการละลายตัวของ ยาเม็ดเฟนิลิวตาโซน

*The Effects of Polymorphism, Particle Size And Compression Pressure on the
Dissolution Rate of Pnylbutazone Tablet*

Tuladhar, M.D., Carless, J.E. and Summers M.P., (1983), *J. Pharm. Pharmacol.*,
35, 269-274.

การแตกหรือการเกาะกันของอนุภาคเฟนิลิวตาโซน ระหว่างการตอก หาได้จาก
อัตราการละลายตัวจากยาเม็ดหลังจากการแตกตัวโดยใช้โพลีมอร์ฟ 2 แบบ ในยาเม็ดที่มีความ

เข้มข้นของตัวยาสูง (60%) ผลที่เห็นได้ชัดระหว่างการตอกจะขึ้นกับขนาดของอนุภาคและแบบของโพลีเมอร์พีซี ในยาเม็ดที่มีความเข้มข้นของตัวยาค่ำ (10%) สารเพิ่มปริมาณจะป้องกันไม่ให้อนุภาคของยาเกาะติดกัน ขนาดของอนุภาคที่เปลี่ยนไประหว่างการตอก จะเป็นผลจากสารเพิ่มปริมาณที่ใช้ Lactose จะทำให้เฟนิลบิวตาโซนแบบ A สึกกร่อนมากกว่า Avicel แต่ไม่มีผลต่อแบบ B ซึ่งมีลักษณะพรุนกว่า เมื่อลดระยะเวลาในการตอกจาก 29 วินาทีเป็น 0.26 วินาที อนุภาคของยาขนาด 6 ไมโครมิเตอร์จะเกาะกันน้อยกว่าในระยะเวลาที่สั้นกว่า (อัตราการตอกเร็วกว่า) แต่ผลต่ออนุภาคขนาดใหญ่กว่า จะไม่ขึ้นกับอัตราการตอก

กาญจน์พิมล จงเสถียร

ห้องสมุดคณะเภสัชศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย